

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.432/2023/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd neve1 egyéni ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd neve2 egyéni ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.093/2022/30.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a perköltség összegét összeg2 (háromszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 31.200 (harmincegyezerkettőszáz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a keresetében az alperes Elnökségének határozat száma számú, iktatószám iktatószámú másodfokú fegyelmi határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezni kérte.

[2] Az alperes megváltoztatott ellenkérelmében a kereset teljesítését nem ellenezte, azonban a felperes által felszámított perköltség mérséklését kérte.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes Elnökségének határozat száma számú, iktatószám iktatószámú másodfokú fegyelmi határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek összeg1 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, áfa mentesen. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a Pp. 347. § (1) bekezdés a) pontja szerint indokolta, a perköltségről való döntése tekintetében a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdését, a 83. § (1) bekezdést és 81. §-át hívta fel.

[4] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását, a perköltség összegének összeg2 forintra mérséklését kérte. A felperes részére megállapított perköltség összegét eltúlzottnak tartotta. Kiemelte, hogy a felperes a keresetlevelét formanyomtatványon terjesztette elő, több mint 10 ügyben,

így a jelentős mennyiségű munkaóra nem számítható fel, továbbá egy tárgyalásra került sor kevesebb mint egy órában és a per folyamán terjedelmes bizonyításra nem került sor. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a perköltség mérséklésére irányuló kérelmét és azt, hogy a pert megelőző fegyelmi eljárásban felszámolt ügyvédi munkadíj a jelen peres eljárásban perköltséggént nem érvényesíthető. Hivatkozott hasonló perekben született döntésekre. A ténylegesen kifejtett tevékenységgel – a formanyomtatványon előterjesztett keresetlevél és hiányos beadványok alapulvételével – arányosnak összeg2 forintot tartott. Másodfokú perköltségét 40.000 forintban számította fel.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú perköltségét összeg3 forintban számította fel. Álláspontja szerint az alperes által kért perköltség csökkentéssel a felperes a pernyertessége ellenére hátrányosabb helyzetbe kerül, mintha nem keresett volna jogorvoslatot, hiszen a pénzbüntetése összeg4 forint volt. Hangsúlyozta, hogy tételesen megjelölte, milyen munkát milyen időráfordítással végzett és igazolta is. Megítélése szerint az alperes nem támadta az óradíjat és a munkaidőráfordítást. Érvelt amellet, hogy a fegyelmi eljárás ügyvédi munkadíja a Pp. 80. § szerinti perköltség körébe tartozik, figyelemmel a 39/2002.(III.12.) Korm. rendelet 12. § (1) és (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy a tárgyalás berekesztéséig keletkezett és az alperes által kikényszerített munkái díját kérte. Álláspontja szerint a mérséklésnek nincs indoka.

[6] A fellebbezés alapos.

[7] Fellebbezéssel támadott kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése volt, a perköltség összegében, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján, a fellebbezési kérelemhez, ellenkérelemhez kötötten.

[8] A bíróságnak a perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kellett határoznia. A felperes a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (a továbbiakban: IM. rendelet) 2. § (1) bekezdés alapján számította fel az ügyvédi munkadíját. A felszámított ügyvédi munkadíjat megítélte az elsőfokú bíróság.

[9] Az alperes fellebbezése a megítélt perköltség összegének leszállítására irányult, egyrészt a fegyelmi eljárás költségei érvényesíthetőségének kizártsága miatt, másrészt mérsékelni kérte az ügyvédi díjat, vitássá téve az ügyvédi munkaóra mennyiségét, annak indokolatlansága okai megjelölésével.

[10] Az alperes a perfelvételi tárgyaláson a felperes által felszámított perköltség mérséklését kérte, rámutatva, hogy a fegyelmi eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj a jelen eljárásban nem érvényesíthető. A felperes az általa előterjesztett költségjegyzék szerint az alperes előtt folyamatban volt fegyelmi eljárással összefüggésben felmerült fellebbezés,

tárgyalás költségeként $60.000 + 70.000 =$ összeg5 forint ügyvédi díjat számított fel. Az elsőfokú bíróság elfogadva a felperes által felszámított ügyvédi díjakat, azzal egyezően, a fegyelmi eljárásban végzett tevékenység ügyvédi munkadíját is megítélte. Az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztettel egyezően a fellebbezésében is vitatta a fegyelmi eljárás ügyvédi munkadíja felszámíthatóságát. Ezért azt a másodfokú bíróság érdemben vizsgálta. A sportról szóló 2004. évi I. törvény 14. § (2) bekezdése alapította meg a felperes keresetindítási jogosultságát az alperes másodfokú fegyelmi határozatával szemben. Ebből következően az alperes előtti fegyelmi eljárásban felmerült költség nem hozható okozati összefüggésbe a felperes bírósághoz fordulási jogának érvényesítésével, hiszen csak a másodfokú fegyelmi döntéssel szemben nyílt meg a bírósághoz fordulás joga. Ezért a Pp. 80. §-ában meghatározott feltétel hiányában az első- és másodfokú fegyelmi eljárásban felmerült költségeit a felperes a jelen perben perköltségként nem számíthatta fel. Ezen túlmenően a 39/2004. (III.12.) Korm. rendelet 12. § (1) bekezdése szabályozza az alperesnél lefolytatott fegyelmi eljárásban felmerült költségek viselését. Mindezek alapján a felperes a fegyelmi eljárásban, a fegyelmi eljárással összefüggésben felmerült költségei összesen összeg5 forint megtérítésére nem tarthatott igényt.

[11] Ezen túlmenően a felszámított és az elsőfokú bíróság által megítélt felperesi ügyvédi munkadíj vonatkozásában a felszámított perköltséget nem tartotta a másodfokú bíróság a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak az alábbiak miatt: Az elsőfokú eljárásban egy tárgyalás került megtartásra, amelyen az alperes nem ellenezte a kereset tárgyát képező határozatok hatályon kívül helyezését. Ezért bizonyítási eljárás lefolytatása szükségtelenné vált. A per ezen túlmenően is egyszerű megítélésű volt. A felperes a keresetlevélen és annak kiegészítésén kívül 3 beadványt terjesztett elő és iratokat csatolt. A felperesi jogi képviselő több azonos tárgyú perben lát el képviselőt, amelyekben lényegében azonos a tény- és jogállás, az ellenkérelem, melyre figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenység sok tekintetben fedi egymást, nem igényel külön munkát. Ez alapvetően kihat az egyes peres ügyekben kifejtett külön ügyvédi tevékenység mértékére. Mindezek alapján a felperes által megjelölt ügyvédi óradíj elfogadása mellett is a felszámított ügyvédi munkadíj nem áll arányban a kifejtett képviselői tevékenységgel. A más azonos tárgyú, tényállású, ugyancsak felperesi jogi képviselő által vitt hasonló perekben megítélt ügyvédi munkadíjra is tekintettel a másodfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak összeg2 forint ügyvédi munkadíj mint perköltség megállapítását tartotta indokoltnak az IM. rendelet 2. § (2) bekezdés alkalmazásával.

[12] Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a perköltség összegét összeg2 forintra leszállította.

[13] Az alperes fellebbezése a per érdemét nem érintette, a perköltség összegét támadta, mely tekintetben alapos volt. A fellebbezési pertárgyérték a vitatott perköltség összege, azaz 390.000 forint. A másodfokú bíróság a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján határozott a perköltség viseléséről. A felszámított ügyvédi munkadíj az IM. rendelet 2. § (1) bekezdés alapján elfogadható volt, ezért a felszámított ügyvédi munkadíjjal egyező összegű másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az ítéltábla a felperest.

[14] Az alperes illetékmentessége folytán az 1990. évi XCIII. tv. 46. § (1) bekezdés szerinti fellebbezési pertárgyérték alapján le nem rótt fellebbezési illeték, a felperes illetékmentességére is tekintettel, a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint az állam terhén marad.

Budapest, 2023. október 12.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró